

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerda, 1938. okt. 19.

Politikai napilap

XIV. évfolyam 226. sz.

A szegedi demonstráció

Abban a legelső pillanatban, amikor a Felvidékhez való jogunk a realitások sorába lépett, a magyar ellenzéki politika minden bíráló tevékenységét beszüntette. A Felvidékért megindult küzdelem nem a kormány küzdelme, hanem a nemzeté, nem a kormány programja, hanem a nemzet akarata tüzte ki a Felvidék visszaszerzését a legelső, a legközelebbi, a teljesülésig kizárólagos nemzeti céljá. A kormány most a nemzet akaratának végrehajtója, függetlenül minden pártpolitikától és osztálytörekvéstől. Amíg a Felvidék nem a miénk újra, addig nincsenek pártok és nem lehetnek pártharcok. Aki most a kormány tekintélyét növeli, az a nemzeti akarat végrehajtójának erejét fokozza. Nem törődhetünk most olyan kicsinyes, alacsony színvonalú szempontokkal, melyek félnek a kormány tekintélyének növelésétől s melyek csak határidőre szavaznak bizalmat a kormánynak. Ha egyszer, — reméljük és akarjuk, hogy mielőbb, — a Felvidék újra a miénk lesz, ha egyszer újra a belpolitikai problémák fogják lefoglalni a közérdeklődést, egy csapásra visszanyeri minden párt és minden polgár cselekvésének és gondolkodásának szabadságát. Mintahogy az ember a ruhával visszanyeri a szeméremérzést, éppúgy a belpolitikai kérdésekkel visszakapjuk a bírálat jogát és a független gondolkodás szabadságát. De most a nemzet erőfeszítésére van szükség s ennek az erőfeszítésnek erejét nem lazíthatja meg se becsületes kritika, se okvetetlenkedő kifogás, se rálicítáló felelőtlenység. A nemzet töretlen erejének egységére van szükség s ha a sors úgy akarta, hogy ez a nagy nemzeti előpróba ideje akkor jöjjön el, amikor az Imrédy-kormány van uralmon, a kormányban nem a többségi párt, hanem a nemzet akaratának végrehajtóját kell látnunk és támogatnunk. Nincs az a kormány, amelyik nem kívánhatná meg a nemzet egységes támogatását, amikor régi területeink visszaszerzésének diplomáciai hadműveleteit vezeti. Mindenki szövetségesünk, barátunk és társunk, aki segít, — hogyan lehetne azt követelni, hogy ne szolgáltsuk a nemzet osztatlan támogatásának bizonyosságát a magyar kormánynak, amelyik most a nemzet nagy csatáját vezeti.

Szeged város is — végre, — megmozdul, hogy a nemzet közérületének kifejezést adjon s hogy a Felvidék visszaköveteléséhez a nemzet közérületének bizonyítékát szolgáltatassa a maga részéről is. Ebben a késelemben nem egyesek kényelmét, vagy mulasztását látjuk, mert jól tudjuk, hogy milyen rendkívüli körülményt igénylő szempontokat kellett mérlegelni, amíg ebben a kérdésben a felelős tényezők döntöttek. A szegedi nagygyűlésnek méltónak kell lenni a városhoz és méltónak ahhoz a történelmi feladathoz, melynek mielőbbi megvalósítását a szegedi gyűlés nemcsak siettetni, de könnyíteni is hivatott lesz. Ahogy a gyűlés szónokainak nevét olvassuk, semmi kétségünk sem lehet, hogy előkelő, magasszínvonalú, lelkes és lelkesítő beszédek fogják a bizonyára nagyszámú hallgatóságban az áldozatkészség és kötelességtudás érzéseit megerősíteni. Nem bíralunk és nem kritizálunk, mert hall-

gatnánk akkor is, ha volna erre okunk, mi csak arra kérjük ennek a gyűlésnek rendezőit, hogy ne a megszokott keretek között, ne a szokásos mederben, ne az eddigi nagygyűlések mintájára rendezzék meg ezt a nagygyűlést, hanem rendezzék meg olyanak, amelyek állásfoglalásában az egész szegedi nép akaratát, kívánságát egyesítheti. Mi nagyon sokra értékeljük a TESz szegedi szervezetét s jól tudjuk, hogy a társadalmi egyesületek majdnem kivétel nélkül részt vesznek benne, most azonban nem a szegedi társadalmi egyesületeknek, hanem az egész szegedi népnek, az egész szegedi polgárságnak, munkásnak, polgárnak, kereskedőnek, földművesnek, iparosnak és szellemi munkásnak, az egész és osztatlan szegedi népnek demonstrációjára van szükség. Halásan fogadjuk, hogy a TESz vállalkozik ennek a nagy városi megmozdulásnak rendezésére, de ez a megmozdulás legyen az egész városé s ne csak az egyesületekben szervezett polgárságé. Ezt a nagygyűlést nem azért kell rendezni, hogy a magunk erejét, hitét, hazafias áldozatkészségét és kötelességtudását erősítsük, hanem

azért, hogy kifelé is megmutassuk az egységes és osztatlan nemzeti közérületet, amelyik a világtörténelem által felvetett problémát a Felvidék visszaszerzése nélkül elpihenni, megoldani nem engedi. Az elzárkózás, az exkluzivitás ne jusson szerephez akkor, amikor a nemzeti célt jobban szolgálja a teljes és tökéletes egység dokumentálása. S ne mondják azt, hogy meghívunk mindenkit és jelen lehet mindenki. Az ipartestület nagytermében négyszáz embernél több nem fér el, négyszáz ember az egész város közönségét csak akkor reprezentálhatja, ha a gyűlés szereplői: szónokok képviselik az egész várost. Azt kell megmutatni a világ nyilvánossága előtt, hogy Szeged népe pártállásra és világnézeti különbségre tekintet nélkül teljes lelki egységben követeli a Felvidéket s áll a kormány háta mögött ebben a küzdelemben. Kifelé nem a szónokok kijelentése s nem a határozati javaslat szövege demonstrálhatja ezt az egységet, hanem a szónokok névsora. S mert ennek a gyűlésnek megnyilatkozását az országos küzdelem jelentős fegyvertényévé szeretnénk emelni, vetjük fel jószándéku gondolatunkat.

Prágai jelentés szerint

ismét megkezdődnek a magyar-cseh tárgyalások

**„A tárgyalás helyéről és idejéről később döntenek”
— A magyar kormány még nem ismeri a prágai javaslatot**

**Az éjszakai órákig tanácskoztak a kormány tagjai
— A miniszterelnök tájékoztatta a kormányzót a helyzetről - A Ruszínföld küzdelme az önrendelkezésért**

Az összes számottevő külföldi lapok rendkívüli érdeklődéssel és tulnyomó többségükben rokonszenvező hangnemben foglalkoznak a magyar ügygel. Figyelmet érdemel a belgrádi *Vreme* állásfoglalása. A lap jóindulatu semlegesség álláspontjáról *rokonszenves tárgyilagossággal* foglalkozik a magyar—csehszlovák határrendezéssel. A lap ezt az értesülést közli, hogy a magyar és a cseh-

szlovák kormány diplomáciai uton máris megkezdte a tárgyalásokat,

nincs kizárva, hogy újabb konferenciára nem kerül sor; a kérdést a szokásos diplomáciai érintkezés keretein belül folytatott tárgyalásokkal intézik el.

Prágai jelentés a tárgyalások folytatásáról

Budapest, október 18. A MTI jelenti: A prágai rádió este 6 óra 05 perckor a következőket közölte:

— A magyar-cseh tárgyalás nem állis újra felvételére még a mai nap folyamán sor kerül. Magyar kormánykörök elismerik, hogy a tárgyalások újra felvétele a német és olasz intenciónak köszönhető. A tárgyalás helyéről és pontos idejéről később döntenek. Azt a javaslatot, hogy a tárgyalást Pozsonyban folytassák, a magyar kormány elutasította.

Minderről magyar kormánykörökben ezidőszent semmit sem tudnak.